

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Kž I 215/05
01.03.2005. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Nikole Latinovića, predsednika veća, Predraga Gligorijevića, Nikole Mićunovića, Zorana Savića i Miodraga Vićentijevića, članova veća i savetnika Vrhovnog suda, Gordane Maravić, zapisničara, u krivičnom predmetu protiv optuženog **AA**, zbog krivičnog dela razbojništva iz člana 168. stav 1. Krivičnog zakona Republike Srbije, rešavajući o žalbi branioca optuženog, advokata AB, izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Šapcu, K. 151/04 od 12. novembra 2004. godine, u sednici veća održanoj, dana 01. marta 2005. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovana žalba branioca optuženog AA, pa se **POTVRĐUJE** presuda Okružnog suda u Šapcu, K. 151/04 od 12. novembra 2004. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Okružnog suda u Šapcu, K. 151/04, od 12. novembra 2004. godine, oglašen je krivim AA, zbog krivičnog dela razbojništva iz člana 168. stav 1. KZ RS i osuđen uz primenu odredaba člana 42. i 43. OKZ, na kaznu zatvora u trajanju od jedne godine i šest meseci, u koju će se uračunati vreme provedeno u pritvoru od 06. avgusta 2004. godine pa nadalje.

Optuženi je obavezan da u budžetska sredstva suda uplati na ime troškova krivičnog postupka, koliko budu utvrđeni posebnim rešenjem i na ime sudskog paušala novčani iznos od 2.000,00 dinara. Na osnovu člana 65. OKZ, optuženom je izrečena mera obaveznog lečenja narkomana koja će se izvršiti u ustanovi zatvorenog tipa, odnosno ustanovi za izvršenje kazne - KPD Bolnica Beograd, u trajanju od jedne godine i čije trajanje se uračunava u vreme izrečene kazne zatvora.

Protiv ove presude, žalbu je izjavio branilac optuženog, advokat AA, zbog odluke o kazni, s`predlogom da Vrhovni sud preinači prvostepenu presudu, tako što će optuženom AA izreći blažu kaznu zatvora.

Republički javni tužilac u podnesku, Ktž. 340/05 od 21. februara 2005. godine, predložio je da Vrhovni sud odbije kao neosnovanu žalbu branioca optuženog i potvrdi prvostepenu presudu.

Vrhovni sud je u sednici veća razmotrio sve spise krivičnog predmeta, zajedno sa pobijanom presudom i obrazloženim predlogom Republičkog javnog tužioca, pa je ocenivši navode izjavljene žalbe, našao:

Žalba branioca optuženog AA nije osnovana.

Ispitujući pobijanu presudu po službenoj dužnosti u smislu odredbe člana 380. stav 1. tačka 1. i 2. Zakonika o krivičnom postupku, Vrhovni sud nije našao u presudi ili postupku koji je prethodio njenom donošenju, bitne povrede odredaba krivičnog postupka, kao ni povrede krivičnog zakona učinjene na štetu optuženog.

Branilac u žalbi ističe da prvostepeni sud nije u dovoljnoj meri cenio olakšavajuće okolnosti koje je pravilno utvrdio, a pored toga treba uzeti u obzir da optuženi dobrovoljno prihvata lečenje od bolesti zavisnosti koje će biti sprovedeno na osnovu prvostepene presude, odnosno mere bezbednosti koja je istom izrečena na osnovu odredbe člana 65. OKZ u ustanovi zatvorenog tipa.

Imajući u vidu stanje u spisima predmeta kao i razloge pobijane presude, Vrhovni sud je ocenio da su navodi žalbe neosnovani i neprihvatljivi. Ovo pre svega jer u žalbi nisu istaknute nove okolnosti u smislu odredbe člana 41. OKZ, prvenstveno olakšavajuće.

Sa druge strane, prvostepeni sud je pravilno i valjano utvrdio i ocenio olakšavajuće okolnosti na strani optuženog, pa je cenio što je do sada neosuđivan, da je priznao izvršenje krivičnog dela, a iz nalaza veštaka neuropsihijatra je nesumnjivo utvrđeno da je optuženi u vreme izvršenja krivičnog dela bio zavisn od upotrebe psihoaktivnih supstanci, pa je njegovo ponašanje upravo posledica te zavisnosti. Radi se o mladom čoveku koji nema jasne životne ciljeve, ostao je bez oca, što mu je teško palo, pa prvostepeni sud pravilno zaključuje da mu na svaki način treba pomoći.

S` toga je pravilno prvostepeni sud ocenio težinu i stepen društvene opasnosti učinjenog krivičnog dela i stepen krivične odgovornosti optuženog, te u kontekstu navedenih relevantnih okolnosti - ocenjujući u smislu odredbe člana 42. i 43. OKZ, izrekao kaznu zatvora optuženom AA u trajanju od jedne godine i šest meseci u koju će se uračunati vreme provedeno u pritvoru. Pored toga, izrečena je mera bezbednosti obaveznog lečenja narkomana u ustanovi zatvorenog tipa u trajanju od jedne godine, a vreme provedeno na lečenju, uračunaće se u izrečenu kaznu zatvora.

Ocenjujući kao pravilne i valjano obrazložene odluku o kazni, kao i odluku o meri bezbednosti koje su izrečene optuženom AA, Vrhovni sud je istovremeno ocenio da ne postoji u prvostepenoj presudi nesklad između relevantnih okolnosti koje utiču na izbor i visinu krivične sankcije - odluke o kazni, odnosno meri bezbednosti, koje su optuženom izrečene. Uz uvažavanje ciljeva generalne prevencije, a posebno specijalne prevencije, optuženom je izrečena kazna zatvora u adekvatnom trajanju, koja je kao takva podobna da ostvari svrhu kažnjavanja propisanu zakonom u okviru opšte svrhe izricanja krivičnih sankcija (član 5. stav 2. i član 33. OKZ).

Mera bezbednosti, kako je već prethodno rečeno u razlozima ove presude, iz člana 65. OKZ, izrečena je saglasno zakonu i utvrđenim relevantnim okolnostima, što je prvostepeni sud potkrepio odgovarajućim razlozima, pa je ocena Vrhovnog suda da će u potpunosti biti ostvarena svrha ove krivične sankcije, propisana krivičnim zakonom, a to je da se otklone uslovi ili stanja u kojima učinilac krivičnog dela može ponoviti isto delo (član 60. OKZ).

Zbog navedenih razloga, Vrhovni sud je odlučio kao u izreci presude, u smislu odredbe člana 388. Zakonika o krivičnom postupku.

Zapisničar, Predsednik veća-sudija,

Gordana Maravić, s.r. Nikola Latinović, s.r.

Za tačnost otpavka

JČ